

Da jeg har Ordet, vil jeg henvende et Par Bemærkninger til den højtærede Trafikminister om Forbindelsen fra København Syd paa til de sydlige Provinser og til det, vi pleje at kalde det sydlige Udland. Der er baade her paa Sjælland, paa Falster og paa Lolland overordentlige stærke Ønsker oppe om at faa Forbindelsen fra København Syd paa ordnet saaledes, at man kan komme tidligere fra København og ogsaa naa tidligere ud i Provinserne og opnaa ikke blot det Gode, at Rejsen kan foretages paa et Tidspunkt, som vil passe de fleste bedre, men ogsaa det store Gode, at Morgenposten kan komme rundt paa et tidligere Tidspunkt, end det nu kan ske. Morgenposten naar først til Lolland—Falster efter Middagstid, ja til de yderste Punkter, Nakskov, Rødby og Bandholm, naar Morgenposten fra København ikke før Kl. 4. om Eftermiddagen. Det forekommer mig at være lovlige sent, og at der derfor er Grund til at tage under Overvejelse, om det ikke var muligt at faa Togordningen saaledes forandret, at Posten Syd paa kunde gaa med et Tog fra København om Morgen Kl. 6. Derved vilde der opnaas, at i Vordingborg kunde Posten være Kl. 8. Hvis jeg ikke tager fejl, vilde den saa kunne være i Nykøbing Kl. 9 og i Nakskov Kl. 11, altsaa 5 Timer før den nu kommer dertil. Dette vilde i mange Henseender være et overordentligt stort Gode for Befolkningen i disse Egne, baade for den almindelige jævne Befolkning og ogsaa for Handelsmænd og industridrivende der nede. Det vilde sikkert vække almindelig Tilfredshed, hvis den højtærede Trafikminister kunde træffe den her omtalte Foranstaltning.

Jeg var vist den første her i Tinget, som slog til Lyd for, at der skulde gøres noget alvorligt for en hurtigere Forbindelse med det sydlige Udland. For en Del Aar tilbage tillod jeg mig at drage denne Sag frem for de Herrer, og tillod mig at opfordre stærkt til, at vi kunde faa foruden en Køgebane, hvad der agiteredes for fra en anden og højere Side end min, en hurtigere Forbindelse mellem Sjælland og Falster ved Hjælp af en Bro. Mine Ord faldt den Gang saa temmelig til Jorden, men jeg skulde dog tro, at der efterhaanden er kommen en stærkere Stemning op gaaende ud paa, at det vil være umuligt at udsætte denne Sag ret længe, og at det bliver nødvendigt at forbinde Sjælland med Falster ved Hjælp af en Bro, i Stedet for at beholde den i høj Grad ufyldstgørende Forbindelse, som der

nu er, med en Færge. Dette Krav trænger sig saa meget mere paa, som en Bro fra Sjælland til Falster i Virkeligheden ikke vil betyde nogen Udgift for Staten. Thi de Penge, den vil koste, blive forrentede ved den Besparelse i Trafikken, som naturligvis vil indfinde sig ved Ophævelse af Færgefarten. Jeg mener, at Tidspunktet nu er kommet, jeg kunde have Lyst til at sige, at det er paa høje Tid nu at tage alvorligt fat paa at fremme den Tanke at forbinde Sjælland med Falster ved Hjælp af en Bro. Det har stor Betydning for vore Øer dernede, fordi vi i Virkeligheden komme København ikke saa lidt nærmere, hvilket af forskellige Grunde er en stor Fordel. Men det er ogsaa af Betydning for os, at Befordringen af vore Varer sker paa en sikrere Maade end nu. Det er en Del Vintre siden, men dog ikke længere, end at alle her vistnok kunne huske det, at Forbindelsen mellem Lolland-Falster og Sjælland var afbrudt i 3 Uger i en Isvinter. Skulde noget saadant ske nu, vilde Ulykken blive langt større for os end den Gang, fordi der nu produceres saa meget mere og netop af Varer, som ikke taale at ophobes og henlægges, men nødvendigvis hurtigt skulle over paa det store Marked. Jeg behøver blot at nævne Smør, og jeg kan ogsaa nævne Mælk, som gaar fra vore Øer til København. Det vilde være en Ulykke for os paa Falster og Lolland, hvis en Isvinter igen skulde lægge Hindringer i Vejen for Trafikken, saa at de Varer, som vi nødvendigvis skulle have fra Haanden, for at de ikke skulle ødelægges og forkomme, kunne naa ind paa Markedet. Jeg haaber derfor, det maa blive Alvor med Bygningen af en saadan Bro. Den nævnes ogsaa i Jernbanekommissionens Betænkning, men den er ikke direkte anbefalet der, der er kun der udtalt et Haab om, at Trafikministeren vil have et gunstigt Øje for et saadant Anlæg.

Da jeg nu er ved Omtalen af Banerne, og Banerne have under deres Styrelse en Mængde Bygninger, for hvis Opførelse Bestyrelsen har staaet, og for hvis Vedligeholdelse Trafikministeren skal sørge, skal jeg minde om, hvad der er sagt saa ofte her i Tinget, at Staten bygger dyrt. Det gør den, og det vilde være heldigt, om den kunde komme til at bygge billigere, men det lægger jeg dog ikke overordentlig megen Vægt paa, thi det er af forskellige Grunde naturligt, at Staten maa komme til at bygge dyrere end private. Men det forekommer mig, at naar Staten bygger